

Türkmen yazar, şair, araştırmacı Oraz YAĞMUR...

Category: Edebi makalalar, Kitapcy, Sözler

написано kitapcy | 24 января, 2025

Türkmen yazar, şair, araştırmacı Oraz YAĞMUR... TÜRKMEN YAZAR,
ŞAIR, ARAŞTIRMACI ORAZ YAĞMUR... «GÖZLERİM TÜRKİYE'DE AÇILDI»

**«Ankara'da Çankaya köşküne delik ayakkabılı çıkan ilk yazar“
(Yağmurov Orazdurdı), (d. 1947), Türkmen yazar, şair,
araştırmacı**

Ünlü Türkmen yazar, şair, araştırmacı ve Türk dünyasının sevgilisi Oraz Yağmur (Orazdurdı Yağmurov) hakkın rahmetine kavuştu. Rabbim mekanını cennet eylesin.

Değerli Oraz YAĞMUR bizim için yaşayan bir efsaneydi. Ata vatan Türkmenistan'ın şiirinin ve kültürünün layıkıyla temsil etti.

Çalışmaları ile Türk tasavvurlarını, Türk şairleri ve Mustafa Kemal Atatürk'ü Orta Asya dünyasına tanıtmış bir araştırmacı ve yazardır.

• Yaşamı

Oraz YAĞMUR- 1947 yılında tarihi Merv şehrinin Yolöten (Yolgeçen) ilçesinin Ganlıbaş Köyü'nde doğmuştur. İlkokul, ortaokul ve liseyi Merv'de okudu. Üniversiteyi Aşkabat'ta, Mahdumkulu Üniversitesi'nde bitirdi. Öğrencilik yıllarında kütüphanecilik, traktör şoförlüğü yaptı. Üniversite yıllarında ise ilkokul öğretmeni olarak çalıştı. Daha sonraki yıllarda devlet memuriyetinde görev aldı. Cumhurbaşkanlığı Sekreterliğine kadar yükseldi.

Oraz YAĞMUR diyor ki ; Ben dalgalara karşı direnmeyi seviyorum. Her bir direniş bana büyük kuvvet veriyor.1989-da, Gorbaçev zamanı “Duman Dağıldığında” isimli bir romanım

basıldı. Mafiyanın ve iktidardaki komünist rejimin beraberinde neler yapıldığını anlatan bu romanım ilk kez 30 bin adet, altı aydan sonra 27 bin adet basıldı ve az zaman içerisinde tamamen hepsi satıldı.

0 zamanki 4 million nüfuslu Türkmenistan'da 57 bin adet roman satmak inanılmaz bir olay oldu. 0 kitapların 1600 adetini komünist partiyanın il müdürü olmuş bir kişinin satın alarak yaktığını-da öğrendim. 0 kişi romanın kendisi hakkında yazıldığını zan etmiş. Evet o doğru fikir yürütmüş, ama kitap yakması yanlış. Mafiya üyelerinden, büyük kürsülerde oturanlardan çok-çok telefon tehditlerine-de maruz kaldım. Onların hepsine benim cevabım bir oldu: "Ben kendi yapmalı görevimi yaptım."

İkinci romanı, Türk Dünyasının önde gelen şairlerinden biri olan ünlü Türkmen şairi Mahdumkulu'nu anlatan "Mahdumkuluname" dir.

Üçüncü eseri ise ünlü Türkmen destancısı Gurt Yakup'un hayatını anlatan bir eserdir.

Sovyet döneminde rejimin ideolojisi ile bağdaşmadığı için yasaklanmış olan Karacaoğlan'ın Türkmenistan'da yeniden gündeme gelmesinde 1990 yılında Oraz Yağmur'un "Karacaoğlan'ı Kim Zindandan Çıkarır?" adlı makalesi etkili olmuştur.

• KARACAOĞLAN KİMİ SEVMİŞ

Karac'oğlan kimi sevmiş? Çok güzel bir kızı sevmi Annesi kızıdan güzelmiş Kız annesinden güzelmiş Gözleri göz değil, kormuş Dilinden ballar damlarken Gönüllere közler konmuş. Kara saçlar Leyla'nınmış. Bakışları ceylanınmış. Ak elinde gonca güller Sessizce naz eder güler Yerlerde yürür izi yok. Dünyada bir benzeri yok. Söz mü güzel, saz mı güzel, Gül mü güzel, kız mı güzel Bunu kendi de bilmezmiş.

Yine yazarın 1994'te "Saçların Kara Değil mi?" ve 2007'de "Kumru Seslim Neredesin?"

kitapları Karacaoğlan'ın Türkmenistan'da ve Orta Asya'da yakından tanınmasını sağlamıştır.

• BENİ YALNIZ SANMA

Sevgilim!
Beni yalnız sanma.
Sev, gülüm!
Verdiğin eziyetleri sayma.
Aşkıma sıkma kurşun.
Kendisi kurşun aşkın.
Dar ağacı niye lazım?
Benim boyum ondan uzun.
Uzunların bir kârı var,
Aşka vefadarlığı var.
Kaldırırsam başıma,
Ak bulutlar dokunur saçın'a.
Beni görmezden gelme.
Doyamazsın yaşına.
Sevgilim!
Sev, gülüm!
Şahın alamadığı başım ben.
Sana ömür boyu yoldaşım ben.
Beni yalnız sanma!
Aç gözünü. Allahım var.
Allahtan maşallahım var.

1999 yılında yazarın Atatürk'ün hayatını ve Türk Dünyası için yaptıklarını anlatan "Ben Atatürk" kitabı Orta Asya'da büyük önderin tanınmasında önemli rol oynadı.

• ŞEHİTLER UYANDI

Heey millet!
Kemiklerin dağ oldu,
Kan akıp ırmağ oldu.
Uyan! Uyan!
Ele silah aldı uyanarak o şehit.
Sen kalacak mısın sadece şahit?!

Babam Seyit son nefeste

Çanakkale'de
Topa mermi sürmüştü.
Dedem ağır gemileri
Karadan yürütmüştü.

Atalarımız öğünürdü;
"Düşmanım büyük" diye.
Bak, ey Türk!
Bak, bu talihsizliğe:
Düşmanın uşak oldu.
Harami, eşkiya, bebek katili
Ayağa tuzak oldu.

Heeey millet!
Kapıda zillet!
Kemiklerin dağ oldu,
Kan akıp ırmağ oldu.
Ele silah aldı uyanarak o şehit.
Sen kalacak mısın sadece şahit?!

Türkiye'yi Türkmenistan'da tanıtmak, sevdirmek benim baş
amacım oldu. "Köseye her kes bir kıl verirse sakgallı olur"
diyorlar-ya.

Oraz Yağmur'un hazırladığı Mevlana'yı anlatan "Olduğun Gibi
Görün", Yunus Emre'yi tanıtan "Sevelim Sevilelim", İbrahim
Ethem Hazretleri'ni tanıtan bir kitap; ayrıca" Hacı Bektaş
Veli", "Türk Dünyasının Şiir Antolojisi" yayınlanmış
çalışmalarıdır." "Bozkurdun Balaları" adlı eseri ise Gazi
Üniversitesi'nden Prof. Dr. İsmet Yılmaz Çetin'in
destekleriyle yayınlanmıştır.

Ayrıca Niyazi Yıldırım Genç Osmanoğlu' nun Şiirlerinden
Seçmeler" baskıya hazır durumdadır.

Türk Dünyası kültür köprüsünün güçlenmesi için, Aşkabat'ta
Mehmet Akif Ersoy, Karacaoğlan, Mevlana, Yunus Emre ve Atatürk
adına anma günleri organize etti. Türk şairlerinden başka da
şairlerin şiirlerini Türkmen Türkçesine aktardı.

Oraz Yağmur Türkiye'de, KKTC'de, Azerbaycan'da, Kazakistan'da,
Özbekistan'da ve İran'da yapılan çeşitli kongre, sempozyum ve

konferanslara bildirileriyle katıldı. Aynı ülkelerde yayınlanan gazete ve dergilerde makaleleri yayınlanmaktadır. Ayrıca duyulduğu zamanlarda şiirler de yazan Oraz Yağmur bu şiirlerini de Türk Dünyasının değişik ülkelerindeki gazete ve dergilere göndermektedir. Azerbaycan'da yayınlanan "Karabağ'lı Annenin Ağıtı", Özbekistan'da yayınlanan "Değirmen Taşı" adlı şiir kitapları da vardır.

• KARABAĞLI ANNENİN AĞITI

Karabağlı şair dostum Adil Camilin annesine

Ay, balaam! Vah, balaam!
Karabağın suyundan içmek cana lezzetti.
Tandırın tüstüsü bulutlara eziyetti.
Güneş sisten çıkanda,
Yapraklar alkışlayanda...
Horoz sesi gelirdi.
Yürekleri delirdi.
Va-ah, vah!
Karabağä gidäbilmiräm,
Evimi, bakcamı göräbilmiräm
Ay, bala-am!
Karabağı görmädän öläbilmiräm,
Özümden ben on kez geçiräm,
Karabağdan geçäbilmiräm.

Allah beni hanım yaratmış,
Baht payımı yarım yaratmış,
Karabağda düşman görürsäm,
Gözlärüm yumulmaz ölürsäm.
Başa düşürsän balaaam?!
Düşman bize tokundu,
Gözüm yaşı tükendi.
Karabağda şehit olacayam!
Kuşlar yiyen ceset olacayam!
Ben şehit olmadan öläbilmiräm.
Karabag görmädän öläbilmiräm.

Ay balaam! Vah, balaam!!!

Türk Dünyasına üstün hizmetlerinden dolayı 1999 yılında Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanlığı tarafından liyakat ödülüne layık görülmüştür. Bu büyük ödül, Türk Dünyasında sadece Bahtiyar Vahapzade, Cengiz Aytmatov ve Oraz Yağmur'a verilmiştir. 2005 yılında Tarsus Belediyesi'nce beş altınla ödüllendirilmiş, 2008 yılında "Türk Kültürüne Hizmet" ödülüyle, 2009 yılında da "Türkiye Yazarlar Birliği Büyük Ödülü"yle taltif edilmiştir. Oraz Yağmur dört kız, iki erkek çocuk babasıdır.

Aşkabat'ta Türkiye ve Türk sevdalısı bir mahzun adam var.

Eskiden o mutlu, o mahzunluk öncesi günlerinde yaşı sorulduğunda; "Ben Türkiye'ye gidip geldiğim yaştayım." derdi kıvanarak... Özel sohbetlerimizden birinde sormuştum kaç defa gidip geldiğini, altmış üç demişti en son. Ve diyordu ki yazılarında da belirttiği gibi; "Benim gözüm Türkiye'de açıldı.

Biz Türkmen'in kim, Türk'ün kim, Türk Dünyası'nın ne olduğunu orada öğrendik. Daha önce (kendi ifadesiyle) kimliğimizi bilmiyormuşuz."

Türkiye denildiğinde gözü yaşlanan, Türk Dünyası denilince birden canlanan bu adam, bugünlerde Türkiye'ye gelemiyor... Sebebini kendisinin de bilmediği bir yasak uygulanıyor kendisine ve Türkiye'ye gelemiyor...

Şöyle diyor bir yazısında;

AL BENİM YÜREĞİMİ, TÜRKİYEM!

Dünyamın başkenti Türkiyem!

Toprakların, atalarımızın kemiğinden oluştu.

Şehitlerin kanlarıyla bayrağın boyanmış, toprağın sulanmıştır.

Bütün yollar sana çıkıyor, bütün yollar senden geliyor,

Türkiyem! Tanrı'nın yarattığı kudretli dağlar, cennet gibi

denizler sendedir. Güzel duygularla dolu o deli rüzgârlar ve bitip tükenmeyen yağmurların, karların gönülleri temizler.

Toprağın sürme gibi göze sürülse, kör gözler bile açılır,

Türkiyem!

Dünyaya sığmayanlar sana sığındı.

En büyük, en güzel düşünceler her zaman sende oluştu.

*Mevlana, Yunus Emre, Hacı Bektaş gibi abide şahsiyetlerin var.
Kahraman olmaya hazır olan bütün insanların yürekleri
"Vatan-vatan" diye atmaktadır, Türkiyem!*

Sen bugün de dünyayı fethetmeye devam ediyorsun.

*Önceleri Sultan Alp Arslan'lar, Fatih Mehmet'lerle; şimdiler
de Mehmet Akif, Aşık Veysel, Neşet Ertaş'larla.*

Ay yıldızlı bayrağın büyük Atatürk'ün elindedir, Türkiyem!

Dünya durdukça sen de duracaksın. Geçmiş ve gelecek senindir.

*Unutmayın! Dünya halkları iki bölümdür: Türkiye'yi görenler ve
görmeyenler. Kalbi olanın seni sevmemesi mümkün mü, Türkiyem!
Doğarsam, sende doğsam Türkiyem! Ölürsem, sende ölsem,
Türkiyem! Al benim yüreğimi!*

Bir avuç kadar olsa da sana toprak olsun Türkiyem!!!

Görüldüğü gibi, yazar Türkiye'yi yüreğinden gelen sonsuz bir aşkla sevmektedir.

Türkiye'mizdeki bitimsiz güzellikleri fark eden yazar, doğal güzelliklerin, iklimin ve tarihin yanında kültürü ve dünya görüşünü de anmaktadır. Bu satırları okuyunca insan; "0 mahiler ki derya içredir deryayı bilmezler!" meşhur kelam-ı kibarını hatırlamaktadır.

"Susmak İmkansız" adlı şiirinde, tüm baskılara rağmen vatan ve milletle ilgili konularda susmak niyetinde olmadığını haykırmaktadır adeta;

• **SUSMAK İMKANSIZ**

Sus diyorsun.

Sözkonusu olunca millet ve vatan

Susmuş derler: vatani satan.

Susamam!!

Susmak:

Mertlerin kurşunlanması,

Milletin kuşkulanması,

Şelalenin tersine akması,,

Kan basıncın sıfıra düşmesi,
Hayının başa geçmesi,
Fikirlerin çürümesi,
Bugday ekip arpa biçilmesi,
Siyaha beyaz,
Kara kışa yaz
Denmesi,
Rüzgarın donması,
Hüzünün dogması,
Felaketin bize dönmesi,
Gerçek diye serab gösterilmesi,
Insan oğlu denen Zatin,
Affedersiniz,
Hay artı van a benzemesi.
Yine sus diyorsun,
Susmak imkansız.

Bilgili ve bilinçli bir Türk Dünyası sevdalısı olduğunu da şu şiirinden anlamamız mümkündür onun:

• CANIM TÜRK DÜNYASINDA

*Bir ocakta ısınmış,
Bir birliğe sığınmış,
Canım Türk Dünyasında.
Dilde, işte, fikirde
Bir olursak biz varız,
Dostça kardeş yaşarız.
Kerkük gözlerim benim,
Kıbrıs'tır gönlüm benim.
Bölüm bölüm Balkan'da
Evlat var aynı kanda.
Selam Özbeklerime,
Can canım Azerime.
Elmasım var Yakut'ta,
Çuvaş, Hakas, Başkurt'ta
Tatar'da övgülerim,
Kazak'tadır ciğerim.*

Kırgız'a öpücüğüm,
Kuman'ım ve Kumuk'um.
Aziz Karakalpak'ım,
Nogay'ım, Gagauz'um,
Onlardır gerçek özüm.
Balkar'ım, Karaçay'ım
Uygur'um hem Altay'ım,
Hepsi de altı ayım.
Ruhum benim Türkmen'de,
Tüm kalbim Türkiye'de,
Canım Türk Dünyası'nda.
Dilde, işte, fikirde
Bir olursak biz varız,
Dostça kardeş yaşarız...

• DÜNYADAKİ TÜRLERE MEKTUP

Hoşlukdur boşluğu öldüren
Hoş olalım.
Coşalım.
Hiç hiç ayrı koşmayalım.
Sen orada olsanda,
Ben burada olsamda,
Bizim birliğimiz var.
Bir ocağın ateşiyiz.
Biz ateş yiyeriz.
Beraberce yanarız.
Yanmazsak kül oluruz.
Benzimiz esmer, beyaz,
Gözler çekik ya açık,
Mavi yada karcaşık,
Boylar uzun kısaca.
Bunlar aldatmaca,
Farklar dışımızdadır.
Asil şeklimiz
Kanımızdadır.

Gerek nesirlerinde, gerekse şiirlerinde görüldüğü üzere,

yüreği yeryüzündeki tüm Türklerin birliğinden yana olan Oraz Yağmur, Türk Dünyasını birleştirme çabalarına katkı sağlamak amacıyla kaleme aldığı “Canım Türk Dünyasında” adlı şiirinde, Türklerin yaşadığı yerler ve özellikleri, Türk boyları konusunda oldukça kapsamlı ve derin bilgi sahibidir. Yani, tüm Türk Dünyası için önemli bir değer olan Oraz Yağmur’un bu durumda olması her Türk milliyetçisinin olması gerektiği gibi bizim de içimizi acıtıyor...

• KİMLİK

*Hey, he-ey ağalar, beyler!
Allah-u ekber deyenler!
Dinimiz Muhammetlidir.
Dillerimiz hikmetlidir.
Milletimiz asıllıdır.
Törelermiz Yasalıdır.*

*Alp kahraman Arslanlıdır.
Zaferlimiz Osmanlıdır.
Fatihlerimiz cesurludur.
Düşmanlarımız kusurludur.
Aşıklarmız Karacoglan
Benli kızlar yürek daglan
Yolumuz Atatürklüdür
Gönüllerimiz türkülüdür
Rehberimiz yabancısıdır
Zenginlerimiz Sabancısıdır
Fukaramız Şairimizdir.
Oraz Yağmur fakirmizdir.*

Ama 1990-da Adana’ya Karacaoğlanın kongresine davet edildiğimde gözlerim açıldı diyor Oraz YAĞMUR .
Bu Türkiye ilk ziyaretini şöyle anlatıyor yazarımız;

«Benim gözlerimi Türkiye açıldı diyebilirim. O zamanlar Moskova’dan izin alırdık ve oradan Ankara’ya uçmalıydık. Bizi uğurlayan, Sovyet Yazarlar birliğinin elemanı “Türkiye açlık

çekiyor, ekmek alınız” dedi. Ben iki büyük çantayı ekmekten doldurdum.

Türkiyeli aç kardeşlerime ekmek dağıtmaktan alacak mutluluğumu içimden his ediyordum. Keşke başka bir yol bulup, daha çok ekmek götürseydim. O kişi hediye olarak Kremlin ve Lenin’in resimli sellofon poşetleri almayı-da tavsiye etdi. İki çanta ekmeği ve diğer hediyeleri zor götürerek Ankara’da uçaktan indim.

Gümrükçüler bir ekmeğe, bir bana baktılar, sonra-da her bir ekmeği ikiye bölerek içine baktılar. Hiç bir şey bulmadılar ve yine benim yüzüme sorulu baktılar. Ben: “Her halde onlar-da ekmek istiyorlar” diye “Sizde bir-iki ekmek alabilirsiniz” dedim. Dedim, ama onların açlık çektikleri yüzlerinden hiç belirmiyordu. “Elbet gümrükçü aç olmaz.”

Beni hemen Adana’ya uğurladılar. O zamanki otobüslerin salonundan çıkmış olan tütün dumanı dünyayı karalatıyordu.

Beni otobüsün son kürsülerinin birine oturtular. İnanın ki, duman derdinden şoförü görmek çok zordu. “Ekmek bulunmadığı için bunlar sigara çok içiyorlar” diye zan ettim. Adana’da otele gelişte ve girişte ekmek dilencilerine rastlamadım. Beni hemen yemeğe göturdüler. Orada her şey var, yiyecekler bol-bol.

“Elbet beş yıldızlı otelde bolluk olur.” Bana rehberlik yapan genç arkadaşa yumuşak sesle: “Kardeşim, ben çok getire bilmedim, ama iki büyük çanta dolu ekmek getirdim. Onları aç kişilere nasıl dağıta biliriz?” diye söyledim. Arkadaş gözlerini parlatarak “Anlamadım” dedi. Ben soruyu tekrarladım. “Neden ekmek getirdiniz?” “Valla et, şeker çıkarmak yasak olduğu için ekmek getirmek zorunda kaldım.” Arkadaş durumu anlamadı. Tekrar sormaya da utandı.

Odaya dönüşte temizlikçi bir hanıma rastladım ve ona: “Size ekmek vermek istiyorum” dediğimde: “Hayır-hayır, lazımlığı yok, teşekkür ederim” dedi. “Beni yabancı sandı, onun için ekmek almak istemedi.”

Biraz sonra odaya rehberim geldi ve ekmek konusunu ayrıca aydınlığa çıkarmak istedi. Ben olayı anlattığımda o güldü. Anlaştıktan sonra iki çanta ekmeği israf etmemek için uzak

uğraştık.

Sovyetler birliğinden ilk Türkmen gelmiş haberini işiten Adanalılar otele akın ettiler. Herkes evine köyüne götürmek istiyor. Vedalaştığımızda ben onlara Kremlin ve Lenin resimli poşet hediye ettim. Onlar isteksiz alıyorlar ve yüzlerinden gülümseme yitiyor. Bunun nedenini İrfan beyden sorduğumda gülümsedi. "Burası Türk yurdu. Biz Lenin'i sevmeyiz. En iyisi bu poşetleri gösterme."

Gerçekten de gözlerim Türkiye'de açıldı.

* * *

Çanakkale 18 Mart Üniversitesi'nin eski rektörü, bizim sevgili aksakalımız Abdurrahman Güzel beni kahraman Çanakkale'ye davet etdi. Çanakkale savaşlarının olduğu toprakları gördüğümde yüreğim yerinden oynadı. Orası toprak değil. O şehitlerin kemiklerinden üretilmiş insan kanlarıyla sulanmış mukaddeslik. O mukaddesliğin başında büyük Atatürk duruyor.

Ben Atatürk'ü anlatan "Ben Atatürk" kitabımı orada yazmaya başladım. Yazdım, tamamladım, sonra dervişe döndüm: çok kişiyi, kurumları, vakıfları rahatsız ettim. Kitabı bastırmaya imkan aradım. Benden para isteyenler de oldu. "Param olsaydı, ben dilenci gibi kapı çalarmaydım.

Hemen bastırırıldım. Atatürk'ün kahramanlığını Türkmenistanlıların hemen bilmesini, duymasını, görmesini istiyordum. Ama... Ama..." En sonunda Türkiye Cumhuriyeti'nin Aşkabat Büyükelçiliğine baş vurdum. "Atatürk'ü seviyorlarsa kitabın basılmasına yardımcı olurlar." Ama yanıltılmışım. Beni şirin sözlerle beslediler. Üç senelik dervişlik beni yordu. Doğrusu umudum çok incelmmişti. Kitabım masraflı, kalın kitapta değildi. Atatürk hakkında olduğu için telif hakkında istemiyordum. "Fukaralığa alışmıştık."

Günlerde bir gün eğitim müşaviri sayın Mustafa Turan evime telefon açtı. Ben onu tanıımıyordum. "Sayın Oraz Yağmur, siz Atatürk hakkında kitap yazmış diye duydum. Bu güne kadar basılmamış olmasına üzüldüm. Ben başarırısam, bastırırım. Ama sen kaç para istiyorsun?" dedi. "Bana para lazımlığı yok.

Kitap basılırsa o yeter.” Ama o kişinin de bastırabileceğine inanmıyordum.

Mustafa bey yazılı CD’yi aldı ve yaklaşık on-on beş günden telefon açtı. “Kutluyorum. Eski bakan Köksal Toptan bey kitabı kabul buyurdular ve basmak kararı verdiler.” Ama kaç aylar geçti, kitap gelmedi. Mustafa bey görev süresi tamamlayarak Türkiye’ye döndü, kitap gelmedi. “Ben yine unutuldum.”

Böyle durumdayken Aşkabat Büyükelçisinin ikinci kâtibi beni makamına çağırdı. Ben vardığımda o kişi elimi sıkarak: “Kutluyorum, kutluyorum Oraz bey! Siz Türkiye-Türkmenistan için büyük hizmetlerinizden ötürü Türkiye Cumhurbaşkanının Liyakat ödülüne layik görülmüşsünüz. Bu ödül Orta Asya’da ilk kez size veriliyor. Türk Dünyasında önce Azerbaycanlı Bahtiyar Vahabzade ödüllendirilmiştir. Sizi sayın Cumhurbaşkanımız Süleyman Demirel davet ediyor.” Dedi.

– En iyisi madalyayı bana göndersinler, ben gitmek istemiyorum.

Diplomat bu cevabıma şaşırıldı.

– Neden Oraz bey? –0 beni ikna etmeye uğraştı. Ama başarmadı. Benim Türkiye’ye gitmememin nedeni-bende normal ayakkabı yoktu. Sol tarafının altı uzun delikli, çoktan eskimiş, 46 ölçülü bot giyerek Çankaya köşküne varmak zordu. Bende yeni ayakkabı için para yoktu, para bulunursa da 46 ölçülü ayakkabı bulmak imkansızdı. Bunu şık giysili diplomata anlatamam ki. Ama üç günden sonra dostlarım beni ikna ettiler. Gidiyorum, iğne üzerinde yürüyerek gidiyorum. Her yerde, her saniyede benim altı delik botuma bakıyorlar. Çankaya köşkünde büyük salonda millet vekilleri, bakanlar, basın mensupları-hepsi bana bakıyor.

Yanıldım, bana değil, altı delik botuma bakıyor. Beni ilk sıranın ortalarında oturtular. Yanımda bir sandalye boş duruyordu. Karşımdan Süleyman Demirel geldi. Benimle selamlaştıktan sonra yanımda oturdu. Ben kendi botumu içe çekerek onun parlak ayakkabısına baktım. “Yazarların Cumhurbaşkanlarından tek farkı-yazarların delik ayakkabılı olmalarıdır. ”Beni sahneye davet ettiklerinde ayaklarımı kaldırmadan yürüdüm.

Tören tamamlandıktan bana rehberlik yapan arkadaşa: “Şimdi nereye gidiyoruz” dediğimde o kişi gülümseyerek: “Çarşıya. Ayakkabı almaya.” dedi. “Görmeziz şeyleri görüyorsun.” “Görmezlik mümkün değil. Hem 46, delikte büyük.”

Dolayısıyla, ankaya köşküne delik ayakkabılı çıkan ilk yazar ben oldum.

Ödül aldığıma beğendim mi ya fukaralığıma acıdım mı? Bunu bu güne kadar da bilemiyorum.»

Kısacası Oraz Yağmur büyük Türk Dünyasının en önemli aydınlarından büyük bir romancı, araştırmacı bir yazar, idealist Turancı bir şair, hoş sohbet bir gönül adamı ve entelektüel aksakallarımızdan biridir.

Bu konularda maalesef edebiyat ve kültür adamlarımıza hayatta iken değer vermede genellikle geç kalıyoruz.

Yüreği Türklük aşkıyla atan, yazar, şair ve araştırmacı, Türkmenistanlı Oraz Yağmur, Karacaoğlan, Mahtumkulu, Mevlana, Hacı Bektaş Veli, Yunus Emre başta olmak üzere Türk edebiyatının önemli yazarlarından olan Oraz Yağmur vefat etti 01 Ocak 2022 tarihinde.

Türk dünyasının başı sağ olsun.

Allah rahmet eylesin.

DR. Muhtar Fatih BEYDİLİ. Edebi makalalar